

Στην Αγαπημένη μου Κυθρέα

Ανάστα Σοφόκλη

Κυθρέα μου Κυθρέα μου, χωριό μου αγαπημένο
που τον καιρόν που σε έχασα ποπτέ μου δεν σ' έχασα
Παρακαλώ την Παναγιάν να ξαναπάμε πίσω
τις στράτες σου Κυθρέα μου να ξαναπερπατήσω
στον Άγιον Γεώργιον να μπώ να προσκυνήσω
να τρέξω και στο σπίτι μου να δω και να δακρύσω
να δω και τις αυλάδες μου και τα νοικοκυριά μου
που τον τζαιρόν που τάχασαν εχάθην η χαρά μου
ξένη εδώ ξένη εκεί ξένη όπου και αν πάω ξένη
ζιώ μες στη μαύρην προσφυγιά πάντα μου λυπημένη.
Κυθρέα και αν θαφτώ εγιώνι μακριά σου,
και η ψυχή μου εννά γυρνά παντοτεινά κοντά σου
Θεέ μου και βοήθα μας να ανοίξουν τα χωρκά μας
να πάμεν εις τα σπίτια μας και στα νοικοκυριά μας
και ανάστασιν να κάμουμεν όλοι στην εκκλησίαν μας.
Άγιε μου Γεώργιε δοξάζω το όνομά σου
βοήθα να λειτουργηθώ ξανά στην Εκκλησιά σου.
Άγιε μου Γεώργιε, έχω καρκιάν καμένη
στην εκκλησιά σου να βρεθώ τζι ας εν τζαι πεθαμένη.
Κυθρέα Κυθρέα μου χωρκόν του Παραδείσου
Εγιώνι εντζ' αλλάσω σε ότι τζι μου χαρίσουν
χωρκόν μου που γεννήθηκα σπίτι μου που περπάτουν
αν ήταν να σε ξαναδω έθκιουν όσα τζαι νάτουν
στην προσφυγιάν που βρίσκομαι ένα εν το όνειρό μου
να βοηθήσει ο Θεός να πάω στο χωρκόν μου
Γιατί άμαν τα θυμηθώ αφταίνουν τα λαμπρά μου
τζι κάτω εγεννήθηκα τζι' εγιώ τζιαι τα παιδικιά μου.
Εσένα Κυθρέα μου περήφανη ποτέ δεν ξεχνούμε
θα ανθίση πάλιν η λεμονιά μαζί όταν βρεθούμε
Όποιος ζει στην Προσφυγιάν το σπίτιν του θυμάται
Ολημερίς και ολονυκτίς κλαίει τζαι το λυπάται